

Conclusions

Hi ha èpoques de la vida en què la sensibilitat per a tot quant ens envolta és molt més accentuada i són precisament aquests moments quan hom es dona compte de la cabdal importància i la gran responsabilitat humana que sobre d'ell radica. Aquesta clarividència de principi o sigui el començament del destriament d'aquell embrollat enfilall, passa a ésser, dit en forma neta, en unes mesurades dosis de suggerència impremeditada, una gran quantitat de capricis portats a terme per sistema i bona part d'inopinades coincidències barrejades de tons confidencials que ni la mateixa casualitat podria compondre amb una mètrica més acurada per tal de resoldre o assimilar una perfecció. Després de l'anàlisi poca feina resta per a completar l'obra i treure, per tant, una conclusió del poc que ens envolta. Seguint un sistema molt emprat i de molt bons resultats, solament cal ventar les despulles que hagin pogut passar pels forats del garbell, que filtreja el tot de la vida; més a les primeres bufarades, en rebre el munt d'engrunes i en desprendre's d'elles la volàtil polsina de l'engany, aniran prenent forma totes aquelles coses que en el transcurs de la vida tan neguit ens hauran proporcionat; primerament la malícia ens dona a conèixer i al seu darrer i en cara riallera surt l'enveja amb tota la seva nodrida prole; l'odi fa de molt mal trobar, però, si bé remirem tota la quantitat d'enveja desampolsada, aquesta congrua en l'instint.

La vida mateixa és prou per obrir-nos els ulls i ella serà la que ens apartarà per sempre més de les coses impròpies.

Cal aprofitar, doncs, els moments de la claredat per desprendre de nosaltres tots aquells factors que tant ens enquieten; altrament, viurem en una constant tensió desvallestadora. Si sabem treure de nosaltres l'impropi i el molest a altri, farem obra positiva de benestar general, doncs de no voler ésser nosaltres mateixos els ordenadors i classificadors de les pròpies accions responsabilitzadores, de res absolutament ens haurien servit tot el conjunt d'un viure.

Excursionisme

Dir que Castellar del Vallès, és un important centre de belles excursions, no equival pas voler forçar massa la nota; tot el contrari, podem refermar-ho ja que són en elevat nombre els trajectes excursionístics que parteixen precisament del nostre terme.

Seguint el camí emprès en aquest sentit de divulgació en altres números anteriors on hem vingut publicant diversos itineraris, acuí en transcriurem un fins a Granera, amb la completa seguretat que posat a la pràctica ha de deixar satisfets a tots aquells que senten amor pels camins de la nostra contrada.

De Castellar a Granera

Camí de carena interessant, (4 hores)

De la part més enlairada de la població, davant les darreres cases, arrenquen dos camins. El de la dreta va a Can Montllor i a Guanta i el de mà esquerra mena vers el torrent de Canyelles revoltant la

base del Puig de la Creu, i és el que té de seguir-se. A poc d'haver embocat el torrent i damunt d'una vinya hi ha la font dels Casots, sota unes acàcies que, al bon temps, fan la delícia dels estiuejants. Sempre torrent amunt i per camí de carro, en cosa d'uns vint minuts fa la font del Llorer la qual n'està envoltada. A l'altra banda del torrent la casa de Canyelles. A la mitja hora ja dalt del carener, hom deixa el camí d'enfront que va a Castellet i Sant Sebastià de Montmajor, i agafa per altre que segueix a mà esquerra i que domina tota l'emboscada torrentera; després revolta el cap de la serra i a poc s'albira la casa de Cadafalch, a 580 metres alt, font a pocs minuts. Pel planell de darrera la casa segueix el camí, i en ésser al cap del mateix, es divideix, un a l'esquerra, que és l'antic de Sant Llorenç i el d'enfront que revolta les quintanes per alt i s'endinza pel bosc en un collet passat el qual ja s'és en plena serra Codina. Tingui's en compte que el coll més marcat és el del mig dels conreus o

sigui l'anomenat coll Munné, el qual no deu passar-se. A la meitat de la serra es passa pel Mal Graó, és un estret de la mateixa les roques dels quals jauen a una i altra part del camí. I sempre pel fil de la serra, gosant d'un panorama esplèndid, tenim a la dreta el Montmajor i el caseriu de Sant Sebastià i a l'esquerra el Sant Llorenç i a l'enfront el cim de Sant Sadurní; en una hora i 20 minuts es va a Cadafalch a trobar el Pla de les Forques, situat a la carretera de Sant Llorenç a Gallifa i Sant Feliu de Codines. D'aquí es travessa la carretera i per pedregós caminal es remunta el coll de serra Barrassa que ve de front i molt tirós. I situat ja en aquesta altura (750 metres aproximadament), s'acaba de pujar i es segueix tota la serra Barrassa que forma un semicercle d'uns tres quarts de llarg, tenint sempre la vessant de la riera de les Majoles i la casa de la Rovira (on hi ha una font molt fresca), a la dreta, i a baix del pla, sota mateix de la immensa carena de Sant Sadurní, el poble de Gallifa. En ésser al peu mateix de la part occidental del Sant Sadurní, hom troba el collet de Camp Blanc, en l'antic camí de Sant Llorenç a Castelltorsol el qual passa per la solana i va a trobar en cosa de 20 minuts l'anomenat coll d'Ases, i d'allí per entre boscuries de pins negres i en un quart es va a la font de Les Febres, que raja dalt el cingle en un lloc verament deliciós si bé solitari; enfront de la mateixa hi ha la cova del Penitent. Per anar a Granera hom pot escollir entre pujar el collet que ve de front i que correspon a la casa del Salomó i d'allí baixar per la font de la Baga des d'on, a poc, hom es troba en el pla enlairat de Granera quines escampades serres estan dominades pel castell de dit nom; o bé, anar revoltant per la meitat del serrat de les Pedres tenint a l'esquerra la vessant de la Sala-Llassera i la casa de dit nom, llavors revoltar el cap del serrat gairebé a dalt del mateix, sortint al coll de l'Hostal del Llop, o sigui al començament del pla de Granera i, passant prop de les cases del Claplés i de l'Ossol, hom arriba a Granera.

Granera. Lloc d'uns 240 habitants. Partit judicial de Manresa, d'on en dista 24 quilòmetres. Només té carretera des de Castelltorsol, a 9 quilòmetres. Camí de carro des de Sant Llorenç Savall distant 1 hora i 30 minuts. Diu el refrà: «Grane-

nera, el dimoni n'era», per a justificar el lloc difícil on està enclavat. Bella vista des del Castell, a uns 800 m. alt, excursions a la carena de Sant Sadurní. Fonts: del Marçet, del Salomó, de Les Febres, de la Baga, de la Torra, del Prat, del Rector, etc. Festa Major, a darrers de setembre.

DISTANCIES D'AQUEST ITINERARI

Castellar a la font del Llorer 25 minuts, a dalt el carener del torrent de Canyelles 25 minuts, a Cadafalch 7 minuts, a la Serra Codina 25 minuts, a les Forques 50 minuts, al coll de serra Barasse 15 minuts, al coll de Camp Blanc 45 minuts, al coll de Salomó 15 minuts, a Granera 35 minuts, o bé, de Camp Blanc a l'Ossol 35 minuts, a Granera 20 minuts.

J. F. i M.

Comunicat del Cercle Republicà Autonomista

El Cercle Republicà Autonomista, comunica a tots els seus afiliats que, per causes alienes a la seva voluntat, no els fou possible assistir a la Reunió General Reclamentària, celebrada el dia 10 del corrent, en la qual s'acordà nomenament de nova Junta Directiva que la componen els companys següents:

Antoni Tort Rocavert, President
Joan Brosa Romeu, Vice-President
Antoni Ordeix Bruguera, Tresorer
Lluís Vergés, Secretari
Joaquim Arderius Olivella, Vocal
Josep Arassa, Vocal

S'acordà que tots els que vulguin ingressar al C. R. A., si fossin afiliats a altres partits polítics, deuran presentar un paper escrit en el qual hi consti la baixa del partit que perteneixia.

S'acordà, també, que si en el C. R. A. hi ha algun company que essent antic afiliat al mateix fos també afiliat a un partit polític, local, dels que s'han format últimament, deura presentar-se de baixa d'aquest últim, ja que diu molt poc en bé de la personalitat i dignitat de l'individu i és una traïció al partit i a la causa Republicana.

La Junta prega a tots els que s'anomenen Republicans i sentin aquesta causa, ingressin a les files del C. R. A., doncs així podran demostrar el seu sentit Català i Republicà i no fer com hi ha qu amb la nostra bandera amaga intencions contra la veritable Democràcia.

LA JUNTA

L'escola i la joventut

Aquests són els factors principals i inseparables que, junts amb l'evolució del temps, poden proporcionar totes les millores espirituals i materials on bé del progrés i a profit de la humanitat.

Quant més sòlits siguin aquests fonaments, més florida serà la civilització. Aquí devem posar-hi tots els nostres anhel i on no deuen escatimar-hi la voluntat ni l'efecte els mestres.

El desenvolupament dels coneixements de l'ésser humà, s'obté per mitjà dels estudis i aquests estan inclosos en els llibres, adornament de les escoles i facilitat dels mestres. Els llibres, quins coneixements adquirits pels escriptors fa que siguin perfeccionadament graduats, es compaginen amb les edats respectives i segons la prosperitat que la constància i voluntat hagin fet possible. Des de les més tendres edats que l'esplai ha adquirit certa extensió en el perfeccionament, ells encaminen totes les aspiracions. Si fins a cert punt ells poden obtenir en les nostres edats primeres, mitjançant la col·laboració tan meritoria dels mestres, tota la influència per dedicar les nostres atencions en els seus consells, una volta en l'edat raonable devem ésser nosaltres els que devem apressar les nostres ànsies, buscant en ells aquella companyia que tan poc parla i que tantes coses ens diu.

Si bé en la infantesa entre els jocs agradívols, aquells cors tendres, pomells de roses, no tenen altres preocupacions, i aquestes, amb la seva allau es carreguen en certa manera entre la responsabilitat adquirida per mitjà dels anys respectius, no li resta perquè, i facilitant la voluntat pròpia, poguem compartir les inquietuts que uns coneixements nobles han facilitat, amb l'ajut de l'experiència d'aquells nostres avantpassats, que han deixat una estela de llum per il·luminar la nostra senda, amb el sol fi, que ens sigui més factible i espaiosa.

Els llibres estan plens d'unes substàncies meditades en la soletat i buscant un consol a l'esperit, que torturat per les contrarietats, busca l'esplai en la divulgació profitosa, fonamentada a base d'una experiència i coneixements idealistes.

Si entre l'amabilitat dels escriptors que s'han escatimat un sens fi d'hores d'esbarjo compaginant uns punts substanciosos, els corresponem amb indiferència malbaratant les nostres energies amb disbauxes i sacrificant les hores en tertúlies poc substancioses, no ens fem pas dignes d'aquell benestar que altres poden adquirir amb la seva constància.

I no sols indueix en la responsabilitat de l'home en la seva efervescent joventut

aquesta decadència, sinó que assoleix en comú i en parts iguals ambdós sexes.

La formació i delicadesa tan admirables de la feminitat tan joiosa i tan vostra, volgudes damisel les, tots els adornaments que compaginen, junt amb la vostra afectuositat, la vostra esbelta i persuassiva figura, embellida, més encara, pels efectes materials consonants amb els vostres afectes morals, fa que reclamin aquesta espiritualitat per contemplar l'encís esplendorós i cautivar els anhel vosres, fonamentant aquelles aspiracions d'amor pur entre el bàlsem consagrar de la ciència.

No creieu que els llibres puguin proporcionar el més petit destorb en el camí de la vostra vida.

L'escriptor ha plasmat les seves obres aprofitant unes hores meditoses amb les combinacions autènticament viscudes. Amb les seves representacions i entre les ratlles per ell dictades, ens fa veure un personatge que somriu, seguint l'argumentació de l'obra, mentre el seu cor dolorit plora... com l'artista que pintant la seva model, i enamorat de la seva arrogant figura, sap que no pot posseir-la, però aquella admiració envers ella, la fa ésser encara més viva en el llenç, li pinta aquells ulls cautivadors i insomni de les seves aspiracions i tradueix tota aquella bellesa a les mirades del públic perquè pugui apreciar la seva obra.

Tot això contenen els llibres; tot això ens proporcionen els escriptors enamorats també de tantes models que entre les visions procuren representar-nos-les, perquè ens fem imitadors de la bondat i recollim l'essència d'aquesta flor olorosa.

L'escola i la joventut, aquest és el títol que he donat a aquest article i a aquesta principalment em dirigeixo: Fomentem les escoles, enaltim els mestres i respectem i admirem els llibres.

QUIRZE MORERA

Ciudadà: El teu deure és exigir el tiquet sobre consumacions i d'aquesta manera ajudar al municipi que és el teu poble.

AQUEST NÚMERO
HA PASSAT
PER LA
CENSURA

PLANYS DE L'ANIMA EN EL FRONT DE GUERRA

V

REVIVINT

Ja sóc a la guerra altra volta! Altra vegada torno a sentir els sorolls i tragi constant d'aquesta gran i monstruosa màquina!

Rellavàrem ahir vespre. Eu un bonic capvespre, quan la naturalesa estava engalenada d'uns càdmiums, vermells i morats que lluien com ramells de sedes penjades a l'infinit, nosaltres, una colla de soldats, carregats amb la manta, motxilla, bossa de costat, plat, vas i la cantimplora, empeníem la gran caminada per una carretera empolsegada que a l'hora dormida del cap al tard, tenia una lluisor extantia per als nostres ulls i sota els nostres peus un cruixir d'il·lusions deixades molt enrera... enllà, molt més enllà de tantes muntanyes com vèiem!

Tots teníem l'esguard fixe en coses que ningú mirava!

Sembla que mirant aquella carretera no tingués de veure altre cosa, i, oh potencialitat que té el pensament humà! Per davant de les meues ulls i en la grisor de la carretera, com si fos algun llenç d'un cinema de fantasmagòria, desfilava tota la pel·lícula que el meu esperit havia impressionat en el transcurs d'aquells dies viscuts amb la rialla als llavis i el goig filtrant-se fins al reconet més íntim de la meua ànima enamorada i sentimental.

Veia amb tots els colors de magnificència que aquell dia tenia, aquell matí de boires i sol en el que tu i jo, amb la mateixa guspira d'il·lusió als ulls, pujàrem lleugers com si tinguéssim ales als cors, a veure aquella casona amagada en un replec de muntanya, de parets pintades d'anys i un xic enrunades, en la que tant el sol com la lluna entren a pleret per entre les seves esbatanades finestres, fent jocs de llum i de ombres en aquell reconet tan graciosament fumat de lallar de foc on encara hi dormen les cendres d'una llenya que es cremà fa molts anys i dins la boca del forn que tants anys fa que no s'ha empessat ni una engruna de pa. D'aquell pa tan casolà i patriarcal que quasi un segle s'havia rossat dins la seva escalfor!

Veia aquelles tres peces de seda verda, d'un verd de blat tendre, esteses damunt les tres feixes sembrades, esperant que el sol de l'estiu les ressequi! Sentia la remor, dolça música, instrument que fa tots els sons, fins els més insospitats, d'aquell bosc tupit d'alzines i pins que fan aquella gama de verds bron-

zejats on la meua paleta de jove pintor s'havia estrellat tantíssimes vegades! Veia tot Coll-Muné i bell paisatge de la rodalia, com si pogués posar-me'l i tenir-lo al pal·nell de la ma! L'hort, les feixes descuidades i sense sembrar, la font canterina que amb les seves llàgrimes d'alegria rega l'herbei que creix amb tanta llibertat i ufana fent una catifa peluda posada damunt de la terra!

Veia també a més d'aquests, tots els demés felços moments que vàig viure en la curta estada que obrint un parèntesi a la meua vida d'home soldat, vàig viurer ací a la llunyana, enyorada i estimada terra meua!

I si bé l'obligació em cridà altre volta a formar entre les fileres de la voluntat subjecte, els dolços recorts que d'aquests dies vàig emportar-me, res ni ningú em privarà de reviure'ls encara que camini en formació militar per una carretera que la llum del capvespre faci semblar de plom!

ALFONS GUBERN I CAMPRECIÓS

Sindicat Fabril, Tèxtil i Annexes

U. G. T.

Castellar del Vallès

=

La Junta del Sindicat Fabril, Tèxtil i Annexes U. G. T., de Castellar del Vallès, en reunió celebrada el dia 17 del corrent, acordà l'expulsió de l'afiliat Miquel Ramon Girbau, amb carnet número 833, per incompliment dels deures sindicals; ço que fem públic pels seus efectes conseqüents.

També acordà donar la baixa a l'afiliat Jaume Lleontart Santamans, amb carnet número 943.

LA JUNTA

Ciudadà: Contribueix a les càrregues municipals exigint el tiquet municipal sobre consumacions. Recordat d'inutilitzar-lo.

Ciudadà: Exigeix i inutilitza el tiquet municipal sobre la consumació que hagi fet.

Moral
ciutadana

Des de fa uns dies notem un moviment pronunciat, en forma ascendent, en la nostra població, per la no acceptació de paper moneda del tipus «llamado local», com diuen els de Terrassa.

Per què no s'ha d'acceptar el paper moneda de les diferents localitats com fins avui es feia? Que no volem recordar, abans d'haver-hi aquest paper, les dificultats que teníem tots per l'obtenció de diverses matèries i productes, ja que el no haver-hi moneda fraccionària no podíem adquirir el que volíem de moment?

Ara que el Govern de la República decreta l'anul·lació de dita moneda, cosa encertada, ja que ha posat en circulació moneda legalitzada i ha fixat una data per a finir l'època del paper moneda «llamado local», no volguem, compradors i venedors, tergiversar les coses i sobretot els venedors que tenen més facilitat per a retornar-ho a les caixes Municipals, sabent que no perdran res.

Comprenem que el públic general vulgui desfer-se d'aquest paper, però ha de procedir en forma que no compliqui el canvi, ja que un dels exemples que tots hem pogut constatar, és el de les taquilles de les estacions de trens. No volen el paper «llamado local» i per a canvi et donen aquest mateix, en lloc de donar-te moneda del Govern de la República. Si reclames, et prenen el bitllet dels dits i no pots pujar al tren, ja que perds el temps buscant la moneda fraccionària.

El Govern decreta per a facilitar el nostre benestar econòmic i moral. No volguem complicar les coses i procedim en forma que no deixem entreveure que tenim uns graus de saturació d'aquesta fórmula que se'n diu feixisme.

Complim els mandats del govern, però no precipitem els esdeveniments.

Quan els municipis es constituïren en forma anormal i els vingué la febra de fer paper moneda, era llavors que devíem protestar. Ara tenim de procedir igual com es fa amb un convalescent: poc a poc i amb molta cura. Esperant el total restabliment que en aquest cas serà el dia que acatarem les disposicions del govern de la República, sense precipitacions, ja que és pernicios l'excés de compliment.

LLUÍS VERGÉS

AQUEST NÚMERO
HA PASSAT PER LA CENSURA

Junta Municipal Agrària

EDICTE

En la darrera sessió celebrada per aquesta Junta, va acordar-se concedir autorització en principi per a conrear terres, als veïns que es detallen:

Josep Rovira Sallés, una quartera en el lloc «Casots» (Vinya del Jaume Ganso).

Josep Sanmartí Culell, mitja quarta en el lloc El Palau.

Menna Vilardell i Cecili Mussons, 280 m.² en el lloc Sot de Golerés.

Pere Rovira Vilaseca, tres quartans en el lloc Can Juliana.

Josep Rovira Casañas, dues quarteres en el lloc Costa de Caravall.

Joan Torrella i Simó Garrós, una quartera en el lloc Turell (prop del Casalot del Carné).

Marc Criach Sala, 8 metres quadrats en el lloc Can Ametller.

Isidre Partés i Antoni Sanz, un quartà en el lloc El Boà.

Vicenç Company Blanes, un quartà en el lloc Reg de Fonts-Calents.

Amadeu Palau i Antoni Masip, mitja quartera, en el lloc Can Juliana.

Francesc Navarro Herrero, un quartà, en el lloc Feixes del Llorca.

Joan Ventura Sanarau, mitja quartera en el lloc Mas Boddella.

Si passat el termini de 8 dies no s'ha presentat cap reclamació en contra les esmentades sol·licituts, la Junta adjudicarà definitivament a llurs peticionaris els terrenys que demanen conrear.

Castellar del Vallès, 24 de febrer del 1938.

El President,
V. ROCA

NOTICIARI

IMPORTANT SERVEI DE LA POLICIA

El passat dimarts al vespre, uns Agents de Policia de la Capital, practicaren un detingut registre a la casa número 35 del Passeig, domicili que havia estat de Josep Perich Fruitós, el qual l'abandonà uns mesos després del moviment subversiu, ignorant-se el seu parador; donant per resultat la troballa de 26.815 pessetes en plata i en monedes de 5 pessetes, equivalents a 134 quilos.

La susdita quantitat es trobava aparellada sota una escala de la casa de referència i en cartutxos cuidadosament posats dintre d'uns tubs de gerrer.

Els esmentats Agents es feren càrrec de la quantitat trobada per tal de fer-ne entrega a l'Autoritat competent.

No cal dir que la important troballa ha estat el tema de totes les converses, fent-s'hi diferents comentaris.

LA CONCENTRACIO DE LES LLEVES DEL 1929 I 1940

Enterats de la recent disposició del Ministeri de Defensa Nacional per mitjà de la qual són cridats a concentració a les Caixes de Recluta corresponents, tots els minyons pertanyents a les lleves del 1929 i 1940, sense excepció, fem present als minyons d'aquesta localitat l'obligació ineludible que tenen de concentrar-se a la Caixa de Recluta número 26 (Sicília, 18) Barcelona, els de la lleva del 1929, el proper dia 2 de març i els de la del 1940 el dia 10 del mateix mes, proveïts tots ells del corresponent plat, cullera, forquilla, sabates i manta.

LA CONTRIBUTIO INDUSTRIAL

Advertim als contribuents per Industrial que no haguessin retirat els rebuts corresponents al primer trimestre d'enguany, els dies que hi va haver el Cobrador en aquesta localitat, que poden retirar-los a Sabadell (Montserrat, 4) del 1 al 10 del proper mes de març, de 9 a 1, sense recàrrecs.

PLANS DE CASAMENT

En el tauler d'edictes corresponent al Jutjat Popular, hi trobem fixats els següents plans de casament:

Carles Busqueta Masanet amb Montserrat Olivé Jou, Antoni Carné Sellarès amb Maria Deu Girbau i Ramon Talens Puig, veí de Barcelona, amb Teresa Martí Company, veïna d'ací.

NAIXEMENTS

Dia 16.—Cecília Ubàguls Barrés, filla de Miquel i d'Antònia, i Antònia Riera Rovira, filla de Pere i de Cinta.

Dia 23.—Maria Escudé Boddella, filla de Joan i de Pilar.

Avui.—Enric Puig Piñot, fill de Joan-Enric i de Ventura.

L'enhorabona als pares i demés familiars

DEFUNCIONS

Dia 14.—Frederic Masaveu Ribell, solter, de 81 anys i Angel Sagalés Bosch, solter, de 50 anys

Dia 18.—Isidre Rusiñol Sampere, de 60 anys, casat, i Josep Armengol Valls, de 70 anys, vidu.

Dia 20.—Pere Serrabasa Freixa, de 69 anys, casat.

Dia 22.—Josepa Cortina Batallé, de 73 anys, vídua, i Mercè Ubals Cauvó, de 75 anys, casada.

Dia 23.—Teresa Monistrol Masagué, de 79 anys, vídua.

La nostra més expressiva condolença a tots els seus familiars.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

El periòdic és el més
elevat exponent cultural
d'un poble